

L. Rasmussen: Jeg var forhindret i at være til Stede ved Begyndelsen af det første Møde i Lønningsudvalget, hvor Finansministeren var til Stede, og hvor de Udtalelser maa være faldet, som Finansministeren her refererer til, men jeg var til Stede i det andet Møde, hvor Ministeren gjorde Rede for sin Stilling til det konservative Folkepartis Forslag om, at hvis der skulde yderligere Skatter til, skulde det være Luksusbeskatning; da udtalte Finansministeren ganske rigtigt, at han maatte kræve en mindre Udgift af Staten til Lærerlønninger. Det er muligt, at det samme er kommet frem i en anden Form i det første Møde, det ved jeg ikke. Men jeg har været til Stede mange Gange, hvor Ministre er kommet til Finansudvalget og andre Udvalg og har krævet en Tilslutning paa Partiernes Vegne — for det gør man jo, naar man bag efter vil binde i den Grad, som Tilfældet er her: saa gaar man til Partiernes og faar Tilslutning. Og hvis det er det, der skal være sket her, saa erkender jeg, at der er begaaet en Fejl fra mine Partifællers og min Side; for vi har ikke været hos vort Parti og krævet dets Tilslutning, saaledes som det saa ofte kræves, at man skal gøre. Nu vil jeg gerne vide, om vi er ene om dette, om det konservative Folkeparti, om Venstre og om de Radikale har været hos deres Grupper og faaet en Tilslutning, der binder deres Partier, eller om de har opfattet Sagen paa samme Maade som vi. Et Lønningsudvalg kan jo nemlig ikke binde Partiernes, og Ministeren maatte derfor have sagt: Jeg kræver absolut Tilslutning fra Partiernes for at gaa med til disse Lønninger. Naar man nu i Dag gør Lønningslovforslagets Vedtagelse afhængig af Partiernes Stilling, saa kan, hvis Ministeren fastholder sin Betragtning, tredie Behandling ikke finde Sted i Dag, thi saa maa vi først holde Partimøde, eftersom vi ikke har taget noget Standpunkt til Spørgsmaalet. Men det vilde, som sagt, interessere mig at høre, om de tre andre Partiernes Udvalgsmedlemmer er gaaet til deres Partier, eller om det blot er Finansministeren, som tror, at naar vi tier stille, saa er dermed alt klarret. Jeg vil gerne vide, om der her foreligger en Misforstaaelse fra vor Side.

Ordføreren (Koføed): Jeg vil gerne i Anledning af den Strid, der her er rejst om, hvorledes vi i Lønningsudvalget har behandlet Spørgsmaalet om Dækning,

sige, at jeg kan bekræfte Finansministerens Udtalelse, at der fra de tre Partiernes Side er givet en Tilslutning, som Finansministeren er fuldt berettiget til at betragte som en Tilslutning ogsaa for det finansielle Spørgsmaals Vedkommende. Finansministeren har været hos os gentagne Gange og har stillet sine Ændringsforslag, og disse Ændringsforslag har vi derefter taget op til Drøftelse. Som Formand for Udvalget har jeg sagt til Finansministeren, at nu vilde han modtage Besked fra Udvalget om, hvorledes dets Stilling var, og vi har derefter skriftlig givet Finansministeren Meddelelse om, hvorledes Stillingen var. Mellem de Overvejelser, vi har været inde paa i Samraadet med Finansministeren, mellem de Meddelelser, Finansministeren har givet os, hører ogsaa denne fra Finansministerens Side fremkomne Udtalelse om at gaa til en Nedsættelse af Statens Tilskud til Lærerlønningerne. Dette er sagt af den højtærede Finansminister. Naar der derefter paa Udvalgets Vegne er afgivet en skriftlig Erklæring om Partiernes Stilling, i hvilken Udtalelse der ogsaa er meddelt, hvorledes det konservative Folkeparti stillede sig i det finansielle Spørgsmaal, idet det nemlig stillede specielle Krav om Dækningens Tilvejebringelse, saa maa der deri direkte eller indirekte ligge, at der ogsaa for dette Punkts Vedkommende var et Flertal indenfor Udvalget, som Finansministeren kunde støtte sig til.

Abrahamsen: Jeg er ikke til Sinds at blande mig i den Broderstrid, der for Øjeblikket raser mellem Socialdemokraterne og den højtærede Finansminister, men jeg mener rigtignok, at hvad der er Ret, skal være Ret, og jeg vil derfor her benytte Lejligheden til at bekræfte, at Finansministerens Opfattelse er den rigtige, at den Forudsætning, Finansministeren mener at gaa ud fra, er rigtig: den Betingelse, han stillede i Udvalget for at gaa med til de Forhøjelser, her er Tale om, var faktisk den, at med Hensyn til Statens Tilskud til Lærerlønningerne maatte det forblive ved den nuværende Ordning.

Søren Svendsen: Heller ikke jeg skal blande mig i denne Strid mellem den højtærede Finansminister og Socialdemokraterne; den vil vel heller ikke, efter at den nu har faaet gejstlig Mægling, føre til noget afgørende Brud. Men jeg maa dog sige, at Finansministeren har Ret i den Paastand, at han, samtidig med at han